

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu: **Ing. P. L.**, bytom M., M., zastúpený advokátom *JUDr. J. K.*, Advokátska kancelária so sídlom S., M. proti žalovanému: **Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky**, J. Švermu č. 43, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 31. marca 2010, č. PP 147-2001 II/35-2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/74/2010-59 zo dňa 10. decembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/74/2010-59 zo dňa 10. decembra 2010 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu uvedené v záhlaví tohto rozhodnutia. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd v danej veci z predloženého administratívneho spisu žalovaného mal preukázané, že žalovaný správny orgán preskúmaným rozhodnutím zamietol rozklad žalobcu proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu zo dňa 22. júla 2008 a uvedené rozhodnutie potvrdil.

Týmto rozhodnutím prvostupňový správny orgán podľa § 44 ods. 1, zákona č. 435/2001 Z.z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 435/2001 Z.z.“) zamietol prihlášku žalobcu, doručенú žalovanému dňa 24.1.2001, ktorou žalobca požiadal o udelenie patentu na vynález s názvom: „Spôsob prípravy potravín so znížením nebezpečenstva degeneratívnych ochorení“, ktorého podstatou je (podľa priloženého opisu):

„nebezpečné zárodky v mäse sa podstatne znížia až likvidujú pri zvýšení teploty tepelnej úpravy nad 100°C aj pomocou zvýšenia pracovného tlaku nad barometrický tlak“. Rozhodnutie odôvodnil tým, že predmet prihlášky nespĺňa požiadavky na udelenie patentovej ochrany, pretože nie je výsledkom vynálezcovskej činnosti, s poukazom na publikácie, ktoré opisujú inaktiváciu priónov tepelným spracovaním a sterilizáciou v autokláve, z ktorých vyvodil záver, že je zrejmé, že v prípade inaktivácie alebo zníženia infekčných častíc ako prvá voľba odborníka je bežné ich tepelné spracovanie.

Žalovaný v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia konštatoval, že prvostupňové rozhodnutie je vecne správne, keď nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by neboli zobraté do úvahy, alebo ktoré by boli vykladané mylne, ani žiadne skutočnosti, pre ktoré by bolo nutné prvostupňové rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Považoval za rozhodujúcu definíciu vynálezu, ktorý je predmetom patentovej prihlášky, definíciu spôsobu prípravy potravín v hlavnom nároku v pôvodnom podaní patentovej prihlášky, ktorým bol spôsob prípravy potravín so znížením nebezpečenstva degeneratívnych ochorení, ktoré vyplývajú z anomálií mäsovo-produkčných zvierat, vyznačujúci sa tým, že suroviny tepelne spracúvajú v tlakových nádobách nad 100°C a nad barometrickým tlakom. Konštatoval, že pokiaľ žalobca dodatočne 4.10.2001 dopĺňal znaky do patentovej prihlášky, ktoré v nej neboli pôvodne obsiahnuté, takéto dodatočné dopĺňanie je všeobecne v patentovej praxi považované za neprípustné a opravy v patentovej prihláške sú v rozpore s § 45 ods. 1 patentového zákona. Dospel k záveru, že z dokumentov, z ktorých zisťoval prvostupňový správny orgán stav techniky označených v rozhodnutí ako „D1 – D4“ je zrejmé, že dávajú odborníkovi informácie o tom, že inaktiváciu priónov, resp. zníženie infekčnosti ich populácie je možné dosiahnuť vplyvom zvýšenej teploty po určitú dobu, ktorej dosiahnutie v prípade, že na prióny má pôsobiť vodná para (napr. v autokláve) resp. sa spracovanie infikovanej suroviny vykonáva vo vodnom roztoku, je umožnené tým, že inaktivácia priónov sa vykonáva za zvýšeného tlaku, t.j. vyššieho tlaku, ako je atmosférický tlak, s poukazom na to, že odborníkovi je súčasne z týchto dokumentov zrejmé, že spôsobom kedy na priónmi infikovaný materiál pôsobí vysokou teplotou pri tlaku vyššom ako atmosférický tlak, nemožno očakávať absolútnu stratu infekčnosti materiálu, pretože uvedené extrémne podmienky môže byť schopná prežiť malá rezistenčná subpopulácia priónov. Ďalej konštatoval, že spôsob prípravy potravín tak, ako bol definovaný v hlavnom patentovom nároku v pôvodnom podaní patentovej prihlášky, predstavuje taký spôsob zníženia infekčného materiálu, ktorý pre odborníka zrejmým spôsobom vyplýva zo stavu techniky, a preto považoval za správny záver prvostupňového správneho orgánu, že prihlásený vynález nie je výsledkom vynálezcovskej činnosti v zmysle § 8 ods. 1 patentového zákona a teda nespĺňa podmienky na udelenie patentu podľa § 5 ods. 1 tohto zákona, z ktorých dôvodov prihláška bola zamietnutá v súlade s § 44 ods. 1 zákona.

Krajský súd poukázal na to, že pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia je súd viazaný dôvodmi žaloby, to znamená, že preskúmanie vykoná len v tom rozsahu, v ktorom žalobca považuje rozhodnutie za nezákonné a teda len z dôvodov uplatnených v žalobe, pričom súd nevyhľadáva dôvody nezákonnosti za žalobcu.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a predloženého administratívneho spisu dospel k záveru, že správne orgány, tak prvostupňový ako aj odvolací v preskúmanej veci postupovali v súlade s právom, v danej veci náležite zistili skutkový stav a vyvodil z neho správny právny záver.

Zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa krajský súd posúdil v intenciách právnych noriem ustanovených v § 5 ods. 1 zákona č. 435/2001 Z.z. v spojení s § 7 ods. 1 a 2 a s § 8 ods. 1 uvedeného zákona.

Krajský súd posudzujúc žalobcom uplatnené dôvody podľa ich obsahu mal za to, že žalobca predovšetkým namietal nesprávnosť skutkových a právnych záverov žalovaného, s poukazom na to, že žalobcove dôvody sú zhodné s dôvodmi uplatnenými v rozklade proti

prvostupňovému správne rozhodnutiu. Podľa názoru krajského súdu žalovaný sa v odôvodnení rozhodnutia podrobne vysporiadal s každou námietkou uplatnenou v rozklade. Taktiež zastával názor, že patentom možno chrániť len také priemyselne využiteľné riešenie, ktoré je vynálezom s tým, že z citovaných ustanovení patentového zákona je nepochybné, že nie každé priemyselne využiteľné riešenie je vynálezom, keďže musí spĺňať tak podmienku novosti ako aj podmienku, že predstavuje výsledok vynálezcovskej činnosti. Považoval za nepochybné, že z odborných prác, na ktoré poukázal v rozhodnutí žalovaný, bolo známe, že infekčné častice obsiahnuté v mäse možno inaktivovať tepelným spracovaním pri uvedených vysokých teplotách a tlaku. Mal za to, že skutkový záver žalovaného o tom, že prihlásené riešenie nespĺňa podmienku, aby bolo výsledkom vynálezcovskej činnosti, logicky vyplýva zo skutkových zistení, ktoré správny orgán vykonal, vec potom správne právne posúdil, keď prihlásené riešenie nevyhodnotil ako vynález a prihlášku zamietol. Podľa názoru krajského súdu v žalobe chýba akýkoľvek argument, ktorý by bol spôsobilý tento záver napadnúť, s poukazom na to, že dôvod nezákonnosti, ktorý mal spočívať v tom, že žalobca nedostal žiadnu námietku proti novosti prihlášky, nemá žiadnu oporu v patentovom zákone, keď patentový zákon (§ 7) neviaže posúdenie novosti prihláseného riešenia na skutočnosť, či boli alebo neboli podané námietky, ale na skutočnosti, či bolo alebo nebolo súčasťou stavu techniky, t. j. prístupnej verejnosti pred dňom, ku ktorému prihlasovateľovi patrí právo prednosti. Konštatoval, že takisto žalobcovo tvrdenie, podľa ktorého sa žalovaný zásadne mylí v tom, že na spôsob prípravy potravín aplikoval dokumenty o spracovaní odpadu, nemá oporu v patentovom zákone, keď ustanovenie § 7 ods. 2 patentového zákona je jednoznačné. V tejto súvislosti poukázal na to, že za stav techniky sa považuje všetko, čo bolo kdekod'vek pred dňom, od ktorého patrí prihlasovateľovi právo prednosti, prístupnej verejnosti akýmkoľvek spôsobom, to znamená, že do známeho stavu techniky patria nielen riešenia z oblasti prípravy potravín, ale aj z iných oblastí, keďže riešenie známe v jednej oblasti na vyriešenie problému v inej oblasti môže byť výsledkom vynálezcovskej činnosti len vtedy, ak pre odborníka nevyplýva zrejším spôsobom, čo v tomto prípade nebolo splnené. Argumentáciu žalovaného, že zo známych riešení inaktivácie infekčnosti mäsa pri jeho likvidácii ako odpadu tepelným spracovaním pri teplotách nad 100°C a nad barometrickým tlakom vyplýva pre odborníka zrejším spôsobom, že takisto možno znížiť riziko infekčnosti suroviny aj pri príprave potravín, považoval za logickú a správnu.

Krajský súd žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. ako nedôvodnú zamietol, považujúc napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu za súladné s patentovým zákonom.

Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si návrh na ich náhradu v konaní nepodal a podľa § 250k O.s.p., keďže nemal v konaní úspech, mu nárok na ich náhradu ani nevznikol.

Proti rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania žalobca vytýkal súdu prvého stupňa, že neúplne zistil skutkový stav a dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj, že sú tu ďalšie skutočnosti, ktoré doteraz neboli uplatnené a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/, c/, d/, e/, f/ O.s.p.).

Uviedol, že nekritické a čiernobiele stanovisko súdu k rozhodnutiam žalovaného nastoľuje i otázku porušenia čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd v znení protokolov, najmä tým, že žalovaný (nie prvýkrát, i keď v inom prípade) procesnými chybami riešil danú vec zhruba deväť rokov. Poukázal najmä na to, že žalovaný a teda i prvostupňový súd postupovali zmätočne pri zisťovaní novosti prihlášky (námietka žalovaného raz platila, inokedy nie). Tvrdil, že jedným zo základov sporu je to, že podľa žalovaného prihlasovateľ

vykonával viaceré úprav a zmien, ktoré boli úradom vyhodnotené ako neprípustné v zmysle 45 ods. 1 patentového zákona, nakoľko údajne išli nad rámec prihlášky, pričom žalobca po poučení odporcom dňa 1.10.2001 upravil svoju prihlášku vynálezu č. PV X. tak, aby vyhovovala tomuto poučeniu (ktoré podľa žalovaného raz platilo, inokedy nie). Namietal, že prvostupňový súd nevenoval tomuto dostatočnú pozornosť, a preto s právnym názorom prvostupňového súdu nemôže súhlasiť. Ďalej tvrdil, že predmetom prihlášky je spôsob prípravy potravín, a nie likvidácia živočíšneho odpadu, o čom pojednáva Smernice Rady z 27. listopadu 1990, stanovujúcej zásady likvidácie a spracovania odpadu živočíšneho pôvodu, jejich uvádzaní na trh a ochrany krmív zvieracieho alebo rybieho pôvodu pred patogénmi a meničmi smernici 90/425/EEC, (90/667/EHS) – príl. č.12. Dôvodil, že napriek tomu, že žalovaný uznal vo vyjadrení k žalobe, že objektívne stanovisko v tomto smere môže podať len odborník v príslušnom odbore, ani súd, ani žalovaný si však takéto odborné posudky nedožiadali, napriek tomu, že žalobca na takéto žiadosti nedostal ani odpoveď. Vyslovil názor, že spor možno vyriešiť uznaním priority nie od podania pôvodnej prihlášky, ale od podania upravenej prihlášky, prípadne dovolenou úpravou patentových nárokov. Nesúhlasil s osvojeným právnym názorom prvostupňového súdu, že dôvod nezákonnosti, ktorý mal spočívať v tom, že žalobca nedostal žiadnu námietku proti novosti prihlášky, nemá žiadnu oporu v patentovom zákone, pričom poukázal na nutnú, i keď nedostačujúcu podmienku podľa patentového zákona ustanovenú v § 41 a v § 42 (zákon č 435/2001 Z.z.). Ako hlavný dôvod, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vrátil vec žalobcovi (zrejme žalovanému) na ďalšie konanie považoval skutočnosť, že ani žalovaný ani súd nemá k dispozícii odborníkov v danej oblasti a odborné posudky si nedožiadali. Ďalej namietal, že tým, že žalovaný skoro desať rokov neukončil konanie o PV X. - Spôsob prípravy potravín so znížením nebezpečenstva degeneratívnych ochorení, autor nemohol jednáť o využití predmetu vynálezu s perspektívnymi užívateľmi, keď jednania boli náležité rozbehnuté, dokonca i na medzinárodnej úrovni, čoho dôkazom je list navrhovateľa 20.2.2001 Veľvyslanectvu Spolkovej republiky Nemecko, jednania s priemyselnými firmami boli znemožnené odporcom, ktorý v navrhovateľovi neznámom termíne vyradil PV X. zo Zoznamu prihlášok v konaní, uverejneného na internete, hoci vtedy o prihláške ešte nebolo rozhodnuté ani na prvom rozhodovacom stupni, ktoré vyradenie zo zoznamu prihlášok v konaní znemožnilo aj jednania o testovaní predmetu vynálezu (Ministerstvo pôdohospodárstva SR), lebo „akonáhle potencionálny záujemca zistil, že nami spomínaná prihláška nie je na patentovom úrade uverejnená (ani v konaní), strácal záujem o ďalšiu spoluprácu a pokladal autora za nedôveryhodného“.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako odvolací súd, prvostupňový rozsudok v predmetnej právnej veci podľa ustanovenia § 219 O.s.p. potvrdil a účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch vyjadrenia uviedol, že pokiaľ žalobca v odvolaní tvrdil, že v konaní o patentovej prihláške sp. zn. PP X. došlo k viacerým procesným pochybeniam zo strany úradu, ktoré nenapravil ani súd v preskúmvacom konaní, takéto tvrdenia žalobcu odmieta. Považoval prvostupňový rozsudok za vecne správny a náležité odôvodnený. Vyslovil názor, že ani žaloba, ani odvolanie neobsahujú žiadny dôvod nezákonnosti rozhodnutí alebo postupu úradu. Poukázal na to, že na konanie o patentovej prihláške sp. zn. PP X. začaté 24. januára 2001 sa vzťahoval zákon č. 527/1990 Zb. o vynálezoch, priemyselných vzoroch a zlepšovacích návrhoch a od 1. novembra 2001, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 435/2001 Z.z. o patentoch, dodatkových, ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (patentový zákon), sa v zmysle prechodných ustanovení (§ 81 ods. 2) malo konanie ukončiť podľa tohto (nového) zákona. Zdôraznil, že

úrad počas celého konania postupoval v súlade s platnou právnou úpravou. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu uvedenom v odvolaní, že jedným zo základov sporu je neakceptovanie úprav z 3.9.2001 a 1.10.2001 (č.l. 10 a 11), ktoré zrejme išli nad rámec pôvodného podania (s čím sám žalobca súhlasí), s tým, že sa len riadil poučením zo strany úradu uvedeným vo výsledku úplného prieskumu. Poukázal na to, že úrad nemôže prihlasovateľovi „nadiktovať“ konkrétne úpravy a zmeny; úrad môže jedine posúdiť, či sú prihlasovateľom požadované zmeny prípustné alebo nie, ako aj na to, že v závere listu zo 4. augusta 2003 bol prihlasovateľ informovaný o tom, že úrad považuje prepracované podklady za neprípustné, nakoľko predstavujú rozšírenie ochrany o dobu tepelného spracovania surovín a o spracovanie v tepelných nádobách. Taktiež nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že tento rozpor bolo možné riešiť uznaním priority nie od podania pôvodnej prihlášky, ale až od podania upravenej prihlášky, pretože takéto riešenie neprichádza do úvahy, keďže právo prednosti vzniká dňom podania prihlášky § 36 ods. 1 písm. a/ patentového zákona (§ 48 ods. 1 zákona č. 527/1990 Zb.). Zdôraznil, že uvedené skutočnosti v konečnom dôsledku neboli rozhodujúce pre zamietnutie patentovej prihlášky prvostupňovým resp. druhostupňovým rozhodnutím, pretože dôvodom zamietnutia bol nedostatok vynálezovskej činnosti v technickom riešení „Spôsob prípravy potravín so znížením nebezpečia ochorení“. Pokiaľ žalobca videl nezákonný postup Úradu v tom, že si Úrad sám nedožiadaval odborný posudok k otázke, či technické riešenie je výsledkom vynálezovskej činnosti, keď žalobca na svoje žiadosti nedostal odpoveď, považoval tento jeho postoj za prejav nepochopenia úloh a kompetencie Úradu v konaní o patentovej prihláške, s poukazom na § 32 zákona č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy. Zdôraznil, že posúdenie splnenia podmienok patentovateľnosti vynálezu (§ 5 patentového zákona), vrátane podmienky vynálezovskej činnosti, je zákonom zverené do pôsobnosti úradu (§ 43 patentového zákona), z ktorých dôvodov nie je možné ustanoviť na tento predmet znalca (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 7. decembra 2010, sp. zn. 3Sžh 1/2010) s poukazom na to, že poskytol žalobcovi na predloženie vlastného znaleckého posudku dostatočnú dobu, spolu viac ako jeden a pol roka (od 21.9.2004 /č.l. 15/ do 31.3.2006 /č.l. 24/). Nesúhlasil s názorom žalobcu, keď zo skutočnosti, že nedostal žiadnu námietku (pripomienku v zmysle § 42 patentového zákona) vyvodzuje, že podmienky patentovateľnosti technického riešenia sú splnené, pretože možnosť podať pripomienky zo strany tretích osôb predstavuje podporný inštitút v rámci úplného prieskumu patentovej prihlášky a prihlasovateľ sa nemôže dovolávať udelenia patentu len na základe toho, že žiadne pripomienky podané neboli. Ďalej uviedol, že podmienky patentovateľnosti majú absolútny charakter a Úrad je povinný zisťovať ich splnenie ex offo bez ohľadu na to, či boli podané pripomienky alebo nie. Pokiaľ žalobca poukazoval na Smernice Rady z 27. listopadu 1990 uviedol, že tento dokument nebol podkladom pre rozhodnutie o zamietnutí patentovej prihlášky a preskúmané rozhodnutia sa oň neopierajú. K namietanému znemožneniu rokovaní na medzinárodnej úrovni v dôsledku vyradenia PP X. zo Zoznamu prihlášok v konaní uverejnenom na internete, sa žalovaný s poukazom na to, že správne číslo predmetnej patentovej prihlášky je PP X., vyjadril tak, že považuje toto tvrdenie za špekulatívne, nakoľko ho nie je možné dodatočne preukázať. Tvrdil, že nemal a nemá žiadny dôvod vyradovať akúkoľvek prihlášku z verejne prístupného registra a prihlášku PP X. je naďalej možné nájsť na adrese http://registre.indprop.gov.sk/registre/detail/popup.do?register=p&puy_jd=47203. Uviedol, že žalobca rokovania o využití a testovaní vynálezu dokladal len svojimi jednostrannými vyhláseniami, žiadosťami a listami, považujúc takýto postup za nevierohodné špekulácie. Nesúhlasil ani s námietkou žalobcu uvedenou v úvode odvolania, ktorou namietal porušenie článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktoré videl v tom, že žalovaný procesnými chybami riešil danú vec zhruba deväť rokov a súd zaujal

k rozhodnutiam žalovaného nekritické stanovisko. Priebeh správneho konania ako aj súdneho prieskumu považoval za plne súladný so zákonmi, ústavou ako aj Dohovorom. Tvrdil, že rešpektoval procesné práva žalobcu ako prihlasovateľa a poskytoval mu potrebnú pomoc a poučenie, s poukazom na to, že celková dĺžka správneho konania bola ovplyvnená viacerými faktormi vrátane zákonných lehôt a aj lehôt poskytnutých prihlasovateľovi na vyjadrenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s §§ 212 a nasl.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a § 211 ods. 2), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a následne jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie, ktorým rozhodnutím žalovaný zamietol rozklad žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie o zamietnutí prihlášky žalobcu na udelenie patentu na vynález, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konanie im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím správny orgán rozhodoval v konečnej platnosti o prihláške žalobcu na udelenie patentu na vynález s názvom: „Spôsob prípravy potravín so znížením nebezpečia degeneratívnych ochorení“ podľa patentového zákona.

Podľa § 4 zákona č. 543/2001 Z.z. na vynálezy, ktoré spĺňajú podmienky ustanovené týmto zákonom, udeľuje Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej len "úrad") patenty.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 543/2001 Z.z. patenty sa udeľujú na vynálezy zo všetkých oblastí techniky, ktoré sú nové, zahŕňajú vynálezcovskú činnosť a sú priemyselne využiteľné.

Podľa § 7 ods. 1, 2 zákona č. 543/2001 Z.z. vynález sa považuje za nový, ak nie je súčasťou stavu techniky.

Za stav techniky sa považuje všetko, čo bolo kdekoľvek pred dňom, od ktorého patrí prihlasovateľovi právo prednosti (§ 36), sprístupnené verejnosti akýmkoľvek spôsobom.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 435/2001 Z.z. vynález sa považuje za výsledok vynálezcovskej činnosti, ak pre odborníka nevyplýva zrejším spôsobom zo stavu techniky.

Podľa § 9 zákona č. 435/2001 Z.z. vynález sa považuje za priemyselne využiteľný, ak sa jeho predmet môže vyrábať alebo sa môže využívať v akomkoľvek odvetví, najmä v odvetví priemyslu a pôdohospodárstva.

Podľa § 35 ods. 1, 2, 4 zákona č. 435/2001 Z.z. konanie o prihláške sa začína podaním prihlášky na úrad.

Ak ďalej nie je uvedené inak, za deň podania prihlášky sa považuje deň doručenia alebo doplnenia podania, ktoré obsahuje aspoň a) údaje, z ktorých je zrejmý úmysel prihlasovateľa podať prihlášku, b) údaje umožňujúce identifikáciu prihlasovateľa a styk s prihlasovateľom, c) časť, ktorá sa javí ako opis.

Ak úrad zistí, že prihláška nespĺňa náležitosti podľa odseku 2 písm. c) alebo je neúplná, vyzve prihlasovateľa, aby prihlášku v ním určenej lehote doplnil.

Podľa § 40 ods. 1 až 5, zákona č. 435/2001 Z.z. v rámci predbežného prieskumu prihlášky úrad zisťuje, či a) sú splnené podmienky na určenie dňa podania prihlášky podľa § 35, b) sú splnené podmienky na priznanie práva prednosti podľa § 36, c) prihláška spĺňa podmienky podľa § 37, 38 a 59, d) prihláška spĺňa podmienky podľa všeobecne záväzného právneho predpisu (§ 80), e) prihlasovateľ zaplatil príslušný správny poplatok podľa § 79 ods. 9, f) je prihlasovateľ zastúpený oprávneným zástupcom podľa § 79 ods. 1, g) prihláška neobsahuje predmet, ktorý zjavne nespĺňa podmienky podľa § 5 ods. 1 alebo sa nepovažuje za vynález podľa § 5 ods. 3, alebo ktorý podlieha výluke z patentovateľnosti podľa § 6.

V prípade pochybností môže úrad vyzvať prihlasovateľa, aby predvedením predmetu prihlášky alebo iným vhodným spôsobom preukázal jeho využiteľnosť. Ak prihlasovateľ využiteľnosť nepreukáže alebo výzve nevyhoví, platí, že predmet prihlášky nie je využiteľný.

V prípade zistenia nedostatkov podľa odseku 1 písm. e) a f) alebo § 35 ods. 2, alebo § 37 ods. 3 a 5, alebo § 79 ods. 9, alebo podľa vykonávacieho predpisu (§ 80), úrad vyzve prihlasovateľa, aby vytknuté nedostatky v určenej lehote odstránil alebo sa o výzve vyjadril. Ak prihlasovateľ výzve v určenej lehote nevyhoví alebo jeho vyjadrenie nevyvráti odôvodnenosť výzvy, úrad konanie o prihláške zastaví. Na tento následok musí byť prihlasovateľ vo výzve upozornený.

Ak prihláška nespĺňa podmienky podľa § 37 ods. 1 a 4 alebo § 38 ods. 1 až 3, alebo predmet prihlášky zjavne nespĺňa podmienky podľa § 5 ods. 1, alebo sa nepovažuje za vynález podľa § 5 ods. 3, alebo zjavne podlieha výluke z patentovateľnosti podľa § 6, alebo platí domnienka podľa odseku 2, úrad prihlášku zamietne. Pred zamietnutím prihlášky úrad umožní prihlasovateľovi vyjadriť sa o zistených dôvodoch, na ktorých základe sa má prihláška zamietnuť.

Ak sa nespĺnia podmienky na uplatnenie práva prednosti podľa § 36 ods. 2 až 9 a podľa všeobecne záväzného právneho predpisu (§ 80), úrad prizná prihlasovateľovi právo prednosti podľa § 36 ods. 1 písm. a).

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 435/2001 Z.z. úrad prihlášku zverejní bez zbytočného odkladu po uplynutí 18 mesiacov od vzniku práva prednosti a toto zverejnenie oznámi vo vestníku.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 435/2001 Z.z. na žiadosť prihlasovateľa, tretej osoby alebo z úradnej moci úrad bez zbytočného odkladu vykoná úplný prieskum prihlášky, v ktorom zisťuje, či prihláška spĺňa podmienky na udelenie patentu ustanovené týmto zákonom.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 435/2001 Z.z. ak podmienky ustanovené na udelenie patentu nie sú splnené (§ 5, 7, 8 a 9), úrad prihlášku zamietne. Pred zamietnutím prihlášky úrad umožní prihlasovateľovi vyjadriť sa o zistených dôvodoch, na ktorých základe sa má prihláška zamietnuť.

Ak úrad dodatočne zistí nedostatky prihlášky alebo nesplnenie podmienok, ktoré sú predmetom predbežného prieskumu prihlášky, postupuje podľa § 40 ods. 2 až 5.

Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 435/2001 Z.z. prihlasovateľ môže v priebehu konania o prihláške prihlášku upraviť; úpravy a zmeny vykonané v prihláške nesmú ísť nad rámec jej pôvodného podania.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 zákona č. 435/2001 Z.z. účastník konania pred úradom (ďalej len "účastník") je povinný predložiť alebo navrhnúť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Úrad vykonáva dokazovanie a hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Úrad rozhoduje na základe skutkového stavu, zisteného z vykonaných dôkazov, ktoré boli účastníkmi predložené alebo navrhnuté.

Odvolací súd v preskúmvanej veci dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov v predmetnej veci postupovali v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážili relevantné skutočnosti pre vydanie rozhodnutia, skutkové okolnosti správne právne posúdili a dôvody svojho rozhodnutia náležite zdôvodnili v odôvodnení svojich rozhodnutí, z ktorých dôvodov napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu považoval v súlade so zákonom.

Senát odvolacieho súdu dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis zistil, že Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky

rozhodnutím zo dňa 22.7.2008, č. PP 147-2001 zamietol patentovú prihlášku žalobcu zn. PP X. Predsedníčka Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky na základe rozkladu žalobcu proti uvedenému rozhodnutiu prvostupňové rozhodnutie potvrdila a rozklad zamietla. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného správneho orgánu vyplýva, že sa stotožnil so skutkovým a právnym záverom správneho orgánu prvého stupňa. Žalovaný taktiež konštatoval, že vynález, ktorý bol predmetom prihlášky žalobcu, nebol výsledkom vynálezcovskej činnosti v zmysle § 8 ods. 1 patentového zákona, pretože pre odborníka vyplýva zrejým spôsobom zo stavu techniky. Poukázal na to, že po preskúmaní obsahov dokumentov D1-D4, hoci sa v nich spomínaný spôsob inaktivácie priónov, resp. znížená infekčnosť ich populácie, neuvádza v súvislosti s prípravou potravín, je zrejmé, že dávajú odborníkovi informácie o tom, že inaktiváciu priónov resp. zníženie infekčnosti ich populácie je možné dosiahnuť vplyvom zvýšenej teploty po určitú dobu, ktorej dosiahnutie v prípade, že na prióny má pôsobiť vodná para (napr. v autokláve), resp. pokiaľ sa spracúvanie infikovanej suroviny vykonáva vo vodnom roztoku, je umožnené tým, že inaktivácia priónov sa vykonáva za zvýšeného tlaku, t.j. vyššieho tlaku ako je atmosférický tlak a súčasne je však odborníkovi z týchto dokumentov zrejmé, že spôsobom, kedy sa na priónmi infikovaný materiál pôsobí vysokou teplotou pri tlaku vyššom ako je atmosférický tlak, nemožno očakávať absolútnu stratu infekčnosti materiálu, pretože uvedené extrémne podmienky môže byť schopná prežiť malá rezistentná subpopulácia priónov. Námietku žalobcu voči dokumentom D1-D4 považoval za irelevantnú, pretože dokument D1 predstavuje medzinárodnú patentovú prihlášku a dokumenty D2-D4 sú odborné články publikované v renomovaných vedeckých publikáciách, pričom informácie uvedené v týchto dokumentoch nie je odborník motivovaný spochybňovať alebo ich považovať za chybné, pokiaľ neskoršie zverejnené dokumenty nedokazujú opak alebo nevyvracajú to, čo bolo v týchto dokumentoch uvedené, ako aj, že patentový zákon pre dokumenty, ktoré sú namietané voči novosti alebo vynálezcovskej činnosti, nestanovuje žiadne podmienky.

Ďalej odvolací súd zistil, že žalobca ako prihlasovateľ podal prihlášku vynálezu dňa 24.1.2001 zapísanú pod sp. zn. PP X. s nasledujúcim znením patentových nárokov: „Spôsob prípravy potravín so znížením nebezpečia degeneratívnych ochorení, ktoré vyplývajú z anomálií mäsovoprodukčných zvierat, vyznačujúcich sa tým, že sa suroviny tepelne spracúvajú v tlakových nádobách nad 100°C a nad barometrickým tlakom“. Dňa 3.9.2001 a 4.10.2001 boli úradu doručené upravené podklady patentovej prihlášky. Úrad prihlasovateľa upozornil listami zo dňa 4.8.2003, 21.9.2004, 30.12.2004 a 4.4.2005, že úpravy patentovej prihlášky zo dňa 3.9.2001 a 4.10.2001 sú neprípustné, pretože idú nad rámec pôvodného podania. Úrad považoval za predmet patentovej prihlášky spôsob prípravy potravín so znížením nebezpečia degeneratívnych ochorení (prióny) tepelným spracúvaním suroviny.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu zhodne so súdom prvého stupňa zo skutkových zistení vyplývajúcich z predloženého administratívneho spisu je zrejmé, že správne orgány oboch stupňov sa v predmetnej veci prihláškou žalobcu ako prihlasovateľa vynálezu náležite zaoberali a správne posudzovali, či navrhované riešenie vynálezu spĺňa zákonné podmienky patentu v zmysle právnej úpravy ustanovenej v § 5 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 1, 2, s § 8 ods. 1 a s § 9 patentového zákona.

Predpokladom uznania riešenia vynálezu predkladaného prihlasovateľom za patent je splnenie kogentných podmienok zákonom stanovených v právnych normách § 5 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 1, 2, s § 8 ods. 1 a s § 9 patentového zákona, teda **riešenie je nové, zahŕňa vynálezcovskú činnosť a je priemyselne využiteľné, pričom vynález sa považuje za nový, ak nie je súčasťou stavu techniky a za stav techniky sa považuje všetko, čo bolo kdekoľvek pred dňom, od ktorého patrí prihlasovateľovi právo prednosti (§ 36),**

sprístupnené verejnosti akýmkoľvek spôsobom, súčasne vynález sa považuje za výsledok vynálezcovskej činnosti, ak pre odborníka nevyplýva zrejším spôsobom zo stavu techniky a za priemyselne využiteľný sa považuje, ak sa jeho predmet môže vyrábať alebo sa môže využívať v akomkoľvek odvetví, najmä v odvetví priemyslu a pôdohospodárstva. Len vynálezom, ktoré spĺňajú podmienky ustanovené patentovým zákonom, udeľuje Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky podľa § 4 zákona č. 543/2001 Z.z. patenty, inak prihlášku zamietne podľa § 44 ods. 1 uvedeného zákona.

Správne orgány oboch stupňov v danej veci konštatovali, že vynález, ktorý bol predmetom prihlášky žalobcu, nebol výsledkom vynálezcovskej činnosti v zmysle § 8 ods. 1 patentového zákona, pretože pre odborníka vyplýva zrejším spôsobom zo stavu techniky, s poukazom na obsah dokumentov D1-D4 a svoju správnu úvahu v odôvodneniach svojich rozhodnutí aj náležite zdôvodnili, pričom sa vysporiadali s jednotlivými námietkami žalobcu ako prihlasovateľa vynálezu.

V tejto súvislosti senát odvolacieho súdu poukazuje na to, že pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia neposudzuje (§ 245 ods. 2 O.s.p.) a súčasne súd nepreskúmava rozhodnutie, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia technického stavu veci (§ 248 písm. b/ O.s.p.).

Z uvedených dôvodov odvolací súd neprihliadol na námietky žalobcu, že správne orgány oboch stupňov nesprávne posúdili obsah jeho prihlášky vynálezu v kontexte jeho dodatočných úprav z technických hľadísk jeho novosti, vynálezcovskej činnosti a priemyselného využitia, tvrdiac, že predmetom prihlášky je spôsob prípravy potravín, a nie likvidácia živočíšneho odpadu, o čom pojednáva Smernice Rady z 27. listopadu 1990, stanovujúcej zásady likvidácie a spracovania odpadu živočíšného pôvodu, jejich uvádzení na trh a ochrany krmív zvieracieho alebo rybieho pôvodu pred patogénmi a mŕtvičkami smernici 90/425/EEC, (90/667/EHS) – príl. č.12. Posúdenie návrhu riešenia predloženého žalobcom ako prihlasovateľom v jeho prihláške vynálezu bolo založené výlučne na posúdení technického stavu veci a zákonodarca v ustanoveniach §§ 35 a nasl. patentového zákona zveruje do právomoci Úradu kompetencie posudzovania splnenia zákonných podmienok pre udelenie patentu riešeniu navrhovaného v prihláške. Súd nepreskúmava posudzovanie návrhu riešenia vynálezu prihláseného prihláškou žalobcu úradom z technických hľadísk, keďže ide výlučne o posúdenie technického stavu veci. V danom prípade odvolací súd z predloženého administratívneho spisu mal preukázané, že úrad po podaní prihlášky vynálezu so žalobcom konal postupom v súlade s patentovým zákonom, v priebehu konania ho oboznamoval so svojimi skutkovými zisteniami a vyzýval ho na vyjadrenie, ako aj, aby predložil dôkazy priemyselného využitia navrhovaného riešenia, ktoré žalobca nepredložil. Úrad rozhodol na základe skutkových zistení predložených žalobcom a zadovážených z úradnej povinnosti a svoje právne závery, ku ktorým dospel správnym uvážením, náležite v rozhodnutiach odôvodnil.

Pokiaľ žalobca ako hlavný dôvod nezákonnosti rozhodnutia žalovaného ako aj rozsudku prvostupňového súdu považoval skutočnosť, že ani žalovaný ani súd nemá k dispozícii odborníkov v danej oblasti a odborné stanoviská si nevyžiadali a súčasne namietal, že správne orgány oboch stupňov v priebehu správneho konania mu nedali odpoveď na jeho žiadosť na vyžiadanie si odborného stanoviska, odvolací súd taktiež nemohol

prihliadnuť na túto jeho námietku. Z právnej úpravy ustanovenej v právnej norme § 53 ods. 1, 2, 3 patentového zákona žalobcovi ako účastníkovi konania pred úradom vyplývala povinnosť predložiť alebo navrhnuť dôkazy na preukázanie dôvodnosti navrhovaného riešenia predloženého v prihláške vynálezu ako aj dôvodnosť svojich tvrdení, pričom úrad, ktorý dokazovanie vykonáva a dôkazy hodnotení podľa svojej úvahy, rozhoduje na základe skutkového stavu, zisteného z vykonaných dôkazov, ktoré boli žalobcom ako účastníkom predložené. Nebolo povinnosťou úradu nariadiť odborné posúdenie odborníkom z príslušného odboru, keďže na základe predložených podkladov prihlasovateľom z úradnej povinnosti posudzuje splnenie zákonných podmienok pre udelenie patentu riešeniu navrhovaného v prihláške. Žalobca mal však právo v priebehu konania predložiť odborné posúdenie odborníkom z príslušného odboru, ktoré by preukazovalo dôvodnosť jeho prihlášky navrhovaného riešenia vynálezu. Nepredloženie dôkazu spôsobom vylučujúcim akékoľvek pochybnosti o tom, že navrhované riešenie vynálezu v prihláške spĺňa zákonom predpokladané podmienky, malo za následok neúspech žalobcu v konaní.

Pokiaľ žalobca tvrdil, že nekritické a čiernobiele stanovisko súdu k rozhodnutiam žalovaného nastoľuje i otázku porušenia čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd v znení protokolov, najmä tým, že žalovaný (nie prvýkrát, i keď v inom prípade) procesnými chybami riešil danú vec zhruba deväť rokov, odvolací súd nesúhlasil ani s uvedeným tvrdením. Zákon č. 435/2001 Z.z. vo svojich ustanoveniach úradu neurčuje lehotu, v ktorej by mal rozhodnúť. Z uvedených dôvodov rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov nie je možné považovať za nezákonné len z dôvodu, že správne orgány konali vo veci zhruba 9 rokov. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že v priebehu správneho konania úrad viackrát vyzýval žalobcu ako prihlasovateľa na predloženie dôkazov priemyselnej využiteľnosti prihláseného vynálezu, ktoré dôkazy žalobca nepredložil a dĺžka konania bola podmienená jednaním úradu so žalobcom v súvislosti s predkladaním dôkazov za účelom dôvodnosti jeho prihlášky vynálezu ako aj charakterom konania o takejto prihláške. V čom inak žalobca videl nekritické a čiernobiele stanovisko súdu k rozhodnutiam žalovaného, ktorá by nastoľovala otázku porušenia čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, žalobca neuviedol, z ktorého dôvodu nebolo možné sa touto námietkou ďalej zaoberať. Skutočnosť, že vo veci žalobcu nebolo rozhodnuté v jeho prospech postupom úradu v intenciách patentového zákona v konaní, ktoré trvalo dlhú dobu, nie je možné samo osebe považovať za porušenie čl. 6 Dohovoru.

Pokiaľ žalobca nesúhlasil s právnym názorom prvostupňového súdu, keď sa stotožnil s názorom žalovaného správneho orgánu a nepovažoval za dôvod nezákonnosti napadnutého rozhodnutia skutočnosť, že žalobca nedostal žiadnu námietku proti novosti prihlášky, tvrdiac, že ich názor nemá žiadnu oporu v patentovom zákone, pričom poukázal na nutnú, i keď nedostačujúcu podmienku podľa patentového zákona ustanovenú v § 41 a v § 42, odvolací súd taktiež na túto jeho námietku neprihliadol. V tejto súvislosti senát odvolacieho súdu opätovne poukazuje na právnu úpravu ustanovenú v § 245 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 248 písm. b/ O.s.p., citovanú vyššie, v zmysle ktorej patrí do právomoci úradu posudzovanie, či predložené riešenie vynálezu spĺňa podmienky patentu na základe technického posúdenia veci, a teda posudzovanie splnenia zákonných podmienok pre udelenie patentu prihlasovanému vynálezu, pričom zákonodarca predpokladá pre udelenie patentu splnenie podmienok ustanovených v § 5, § 7, § 8 a § 9 patentového zákona a právnu úpravu ustanovujúcu podmienky v § 41 a v § 42 nepovažuje za kogentné podmienky pre udelenie patentu. Zo skutkových zistení vyplýva, že žalovaný správny orgán v danom prípade posudzoval navrhované riešenie predložené žalobcom v prihláške vynálezu v intenciách

uvedených právnych noriem a svoje závery, ku ktorým dospel na základe správneho uváženia náležite zdôvodnil v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Odvolací súd taktiež nepovažoval za dôvodnú námietku žalobcu, že mu bolo žalovaným znemožnené jednanie s priemyselnými firmami tým, že vyradil PV X. zo Zoznamu prihlášok v konaní, uverejneného na internete, hoci o prihláške nebolo rozhodnuté. Z administratívneho spisu ako aj z rozhodnutí úradu vyplýva, že predmetom konania bola prihláška vynálezu žalobcu zapísaná pod sp. zn. PP X., ktorú aj úrad zapísal do Zoznamu prihlášok v konaní a uverejnil na internete. Nie je preto zrejmé, akú skutočnosť žalobca v odvolaní namietal v súvislosti s tvrdením, že mu odporca znemožnil jednanie s priemyselnými firmami, keď vyradil PV X zo Zoznamu prihlášok v konaní, uverejneného na internete.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že správne orgány oboch stupňov v danej veci postupovali a rozhodli v súlade s ustanoveniami patentového zákona, vo veci si zadovážili dostatok podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia a svoje skutkové a právne závery náležite zdôvodnili v odôvodnení svojich rozhodnutí. Pokiaľ teda súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu zamietol, rozhodol vo veci zákonne.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1, 2 potvrdil ako vecne a právne správny.

Odvolací súd nepriznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a s § 250k ods. 1, pretože bol v tomto konaní neúspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 26. októbra 2011

**JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth